

Arrest

nr. 350 818 van 23 juli 2026
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 2025.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat C. MAES *loco* advocaat K. VERHAEGEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 13 oktober 2022 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 14 oktober 2022 om internationale bescherming.

Op 6 februari 2024 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nr. 320 250 van 20 januari 2025 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing.

Op 11 juni 2025 beslist de adviseur van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: de adviseur) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 12 juni 2025 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden. Deze beslissing luidt als volgt:

"Feitenrelaas

Jij, M. H. A. (...), verklaarde over de Afghaanse nationaliteit te beschikken, een Oezbeek en soenniet te zijn. Jij bent geboren op (...) 2007, bent aldus minderjarig, in het dorp Qalai Pazi in het district Imam Sahib van de provincie Kunduz. Jij woonde hier tot jouw vertrek uit Afghanistan. Je kon niet naar school gaan in Afghanistan omdat de Taliban de school hadden vernield. Je hielp jouw moeder in het huishouden, je werkte op de gronden en je ging naar de 'mullah'.

Jouw broer Z. (...) was een soldaat bij de voormalige overheid. Ongeveer twee of drie dagen voor de machtsovername van de Taliban kwam hij naar huis. Er vonden namelijk veel gevechten plaats en veel collega's van hem waren reeds op de vlucht naar Pakistan of Iran. Jouw broer wilde ook vluchten, maar had de middelen nog niet om dat te doen. Hij verborg zich in de kelder van jullie woning. Enkele maanden later kwamen de Taliban naar jullie woning en namen jouw broer mee. Jouw vader en je neven H. (...) en R. (...) probeerden hen tegen te houden, waarna de Taliban hen verwondden. Eén of twee weken later werd het lichaam van jouw broer teruggebracht, dat sporen van foltering vertoonde. Jullie organiseerden een begrafenisceremonie voor jouw broer en begroeven hem. Nadien kreeg jouw vader de boodschap dat de Taliban zouden terugkeren naar jullie woning en dat zij jou wilden meenemen. Hij besloot dat jij voor jouw eigen veiligheid het land diende te ontvluchten.

Je bent midden 2022 vertrokken uit Afghanistan. Je reisde via Pakistan en Iran tot Turkije. Vervolgens zette jij je reis verder langs Griekenland, Servië en Oostenrijk. Vanuit Oostenrijk reisde jij via onbekende landen naar België, waar je een verzoek om internationale bescherming indiende op 10 oktober 2022. Jij was ongeveer drie maanden onderweg.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees jij dat je zou moeten werken voor de Taliban, of dat ze jou zullen vermoorden. Daarnaast vrees jij een terugkeer naar Afghanistan omwille van discriminatie tegenover Oezbeken. Verder ben je gewend aan het leven in België. Je gaat naar school en je werkt hier.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming leg jij kopieën van volgende stukken neer: jouw 'taskara' (Afghaans identiteitsdocument), de 'taskara' van je broer, het legerboekje van je broer, vijf foto's van jouw broer tijdens zijn werk, drie foto's van Afghanistan, je werkcontract in België, twaalf foto's van je leven in België, twee video's van je uitgaansleven in België, een medisch attest betreffende je verwondingen na een geweldpleging in België en vier foto's van deze verwondingen.

Op 6 februari 2024 nam het CGVS in jouw hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Jij ging in beroep tegen deze beslissing. Bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) legde jij mailverkeer met de Afghaanse ambassade, een attest van de Afghaanse ambassade, algemene info van UNHCR, mailverkeer met JCAM, info van Asylös, Landeninfo, steunbrieven en een kaartje van Trace the Face van het Rode Kruis neer. De RvV annuleerde de beslissing van het CGVS op 20 januari 2025. De RvV oordeelde dat jouw regio van herkomst, jouw levensloop, profiel, achtergrond, familiaal netwerk en je vertrek uit Afghanistan verder onderzocht diende te worden.

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 21 maart 2025 voegde jij toe dat je nog steeds een vrees kent voor de Taliban omwille van de werkzaamheden van jouw broer en zijn overlijden. Je hebt intussen een nieuwe partner, genaamd C. (...), je wilt in de toekomst graag modellenwerk doen en muziek maken. Binnenkort vang jij je stage aan bij een kapper. Je vreest terug te keren naar Afghanistan omwille van je verblijf in België, meer bepaald omdat je hier vrijheid geniet, jouw toekomstige kinderen geen goed leven zouden hebben in Afghanistan en omdat jij een Oezbeek bent.

Ter staving van je verzoek voegde jij nog volgende stukken toe: een contract van je stageovereenkomst, een WhatsApp gesprek met een foto van een deur, een steunbrief van de vader van je partner, vier video's waarop jij, je partner en haar familieleden te zien zijn, drie foto's met je partner, de identiteitskaart van je partner, informatie over je procedure bij Restoring Family Links, je NAFTA traject bij het CLB, een medisch attest omtrent slaapproblemen, een familiesamenstelling en twee foto's van familieleden in Afghanistan.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratieve dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde 'protection office'r, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en

verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Daarnaast verklaar jij dat je twee of drie keer een ongeluk hebt gehad met de elektrische step. Je vertelt dat je door deze impact geheugenproblemen hebt (CGVSI, p.6). Jij legt echter niets van medische stukken neer omtrent dit geheugenverlies. Je stelt wel foto's van de verwondingen aan je been te hebben, maar ook deze stukken leg je niet meer. Bijgevolg werden jouw verklaarde geheugenproblemen niet officieel vastgesteld door een arts.

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud leg jij voorts een medisch verslag neer dat attesteert dat jij vier maal bij een arts bent geweest in de periode van februari 2024 tot 1 juli 2024 omwille van slaapproblemen. Jij kreeg medicatie voorgeschreven voor een betere slaap en emotieverwerking. Ook jouw voogd vertelt over deze situatie (CGVSI, p.6 & p.21). Gezien jouw tweede persoonlijk onderhoud plaatsvond op 21 maart 2025 (zie administratief dossier), was deze begeleiding reeds geruime tijd afgerond. Jij geeft zelf aan dat het goed gaat met jouw fysieke en mentale gezondheid (CGVSI, p.3). Het persoonlijk onderhoud verliep in normale omstandigheden. Jij noch je advocaat noch je voogd gaven anders aan.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient in hoofdorde te worden vastgesteld dat jij er niet in geslaagd bent om jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Allereerst verklaar jij dat jouw broer werkzaam was als soldaat voor de voormalige Afghaanse overheid. Echter beschik jij over erg weinig informatie hieromtrent. Zo ken je zijn commandant/overste niet (CGVSI, p.14). Je weet niet waar hij precies gestationeerd was, enkel dat hij in Kunduz werkzaam was. Je twijfelt over het aantal jaar dat hij deze job deed. Je vermoedt vijf jaar. Verder denk jij dat hij een speciale rang had, maar je weet niet dewelke. Je verklaart dat hij de leiding had over een groep van twintig tot veertig personen (CGVSI, p.15). Je kan niet zeggen hoeveel jouw broer verdiende (CGVSI, p.16). Gevraagd of jouw broer je ooit iets vertelde over zijn job toen hij naar huis kwam op verlof, antwoord je dat jij nog jong was: hij bracht jou koekjes en jij was aan het spelen (CGVSI, p.15). Op de vraag of je ooit aan je vader iets hebt gevraagd over je broers job, stel jij dat je hiertoe nooit de kans hebt gehad (CGVSI, p.16). Echter heeft jouw vader je het land uitgestuurd omwille van de problemen die ontstonden door jouw broers job. Men moge verwachten dat jij dan zou zijn ingelicht over de inhoud van deze job of om welke reden(en) dit voor jou enig risico inhield. Het gegeven dat je plots jouw land van herkomst, en dus ook jouw familie, moest achterlaten, is wel bijzonder ingrijpend en moet bij jou toch een heleboel vraagtekens hebben opgeroepen. Dat jij je dan niet meer geïnformeerd hebt hierover en/of jouw vader hierover geen vragen hebt gesteld, doet twifelen aan de waarachtigheid van jouw relaas.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt overigens dat personen die vroeger tot de overheid behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Echter doen jouw verklaringen omtrent de vervolging die je broer moest doorstaan ook de wenkbrauwen fronsen. Zo verklaar jij dat jouw broer werd meegenomen door de Taliban en dat zijn dode lichaam één of twee weken later werd teruggebracht (CGVSI, p.17). Dat jij niet preciezer kan duiden hoe lang na zijn verdwijning jouw broers lichaam werd teruggevonden en teruggegeven aan de familie, is vreemd. Daarenboven merkt het CGVS op dat jij niet kan zeggen met hoeveel personen de Taliban jouw broer kwamen halen. Jij weet evenmin waar je neven H. (...) en R. (...), die de Taliban trachtten tegen te houden, actueel verblijven, want ook zij zouden de Taliban vrezen (CGVSI, p.17). Dat jouw vader en jouw neven verwondingen opliepen tengevolge een confrontatie met de Taliban, blijft bij een blote bewering. Hier leg jij niet het minste begin van bewijs van neer, noch aangaande de gewelddadige dood van jouw broer (CGVSI, p.16-17). Deze elementen doen verder afbreuk aan jouw beweerde vrees voor vervolging. Door het afleggen

van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolging ten aanzien van jouw broer toon jij de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens jouw verklaringen bevond niet aan.

Wat jouw persoonlijke situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bijvoorbeeld wanneer de Taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de Taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Echter ook wat betreft jouw eigen problemen, overtuigen deze niet. Zo weet jij niet wie jouw vader heeft ingelicht dat de Taliban zouden terugkomen voor jou (CGVSI, p.17). Je speculeert dat je broer misschien Taliban heeft vermoord, en dat zij jou daarom zouden willen doden of voor hen zouden laten werken (CGVSI, p.18). Echter beperken de verklaringen omtrent je persoonlijke vervolging zich tot algemeenheden en giswerk; het betreffen louter veronderstellingen. Ook hier merkt het CGVS op dat jij niet op de hoogte blijkt van de redenen waarom jij Afghanistan hebt (moeten) verlaten. Wat betreft de gebeurtenissen na jouw vertrek uit Afghanistan, kan je evenmin toelichten wanneer de Taliban langs jullie woning zijn gekomen (CGVSI, p.18), wat nogmaals de geloofwaardigheid van je asielrelaas ondermijnt.

Alsook bevat jouw asielrelaas enorme tegenstrijdigheden, meer bepaald omtrent de tijdlijn van jouw verhaal. Jij stelt dat je broer ongeveer twee of drie dagen voor de machtsovername door de Taliban (15 augustus 2021) naar huis kwam. Ongeveer drie dagen later werd hij meegenomen door de Taliban, waarna zijn lichaam één of twee weken later werd teruggebracht en jullie een begrafenisceremonie organiseerden, zo vertel je aanvankelijk (CGVSI, p.14). Jij verklaart dat je ongeveer één of twee weken na de begrafenisceremonie van jouw broer het land hebt verlaten, wat overeen zou komen met september 2021 (CGVSI, p.18). Echter stel je ongeveer drie maanden onderweg te zijn geweest van Afghanistan tot België en heb je enkele dagen na aankomst een verzoek om internationale bescherming ingediend in België (CGVSI, p.13). Echter werd je verzoek om internationale bescherming geregistreerd op 14 oktober 2022 (zie administratief dossier). Het CGVS merkte in de eerste beslissing al op dat deze tijdlijn verre van geloofwaardig blijkt, gezien de tijdsperiode tussen jouw verzoek op 14 oktober 2022 en het voorgehouden vertrek in september 2021 (CGVSI, p.18) verre van overeenkomen. Deze opvallende inconsistentie bevestigt dat de problemen die jij stelt te hebben gekend met de Taliban, andermaal ongeloofwaardig blijken te zijn.

Ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS breng jij geen verduidelijking wat betreft de tijdlijn van je problemen en je vertrek uit Afghanistan. Jij vertelt dat je recent contact hebt opgenomen met de smokkelaar om meer verduidelijking te vragen over jouw vertrek: jij vernam van hem dat je in de derde maand van 2022 bent vertrokken, op 5 of 10 april. Hierbij herhaal je wederom dat je aldus één of twee weken na het overlijden van je broer bent vertrokken. Het CGVS wijst je op de vaststelling dat jouw broer aldus volgens je nieuwe verklaringen overleden zou zijn in maart 2022, wat jij bevestigt (CGVSII, p.5). Dat jij nogmaals een andere versie van jouw relaas naar voren schuift, tart alle verbeelding. Anderzijds is het ook wel zeer opmerkelijk dat iemand contact zou opnemen met een mensensmokkelaar teneinde zijn eigen verhaal af te toetsen en bijkomende informatie te verwerven. Hoe u overigens in staat zou zijn de smokkelaar te contacteren – in alle redelijkheid kan worden aangenomen dat mensensmokkelaars hun contactgegevens niet openbaar maken –, is al evenzeer volstrekt onaannemelijk.

Het CGVS stipt vervolgens aan dat jij volgens deze tijdlijn aldus een periode onder de controle van de Taliban hebt geleefd, namelijk vanaf augustus 2021 tot maart of april van 2022. Jij bevestigt dit, maar stelt dat de Taliban erg weinig tot nooit in je dorp zijn gekomen tijdens die periode. Jij had namelijk geen besef van de machtsovername, gezien je nooit in een stad was geweest. Pas toen je Afghanistan had verlaten, zo vertel je, wist jij dat Afghanistan was overgenomen door de Taliban (CGVSII, p.5). Dat jij niet op de hoogte was van de machtsovername door de Taliban in Afghanistan, doet de wenkbrauwen ten zeerste fronsen. Jij stelt dat je geen gsm, noch internet had én dat je een kleine jongen was, die altijd thuis zat (CGVSII, p.7). Echter raakt het kant noch wal dat jouw broer je hierover niet heeft ingelicht, gezien jij stelt dat hij bij de ANSF werkzaam was (cfr supra). Zodoende werd jij bevraagd over jouw broers activiteiten na de machtsovername in augustus 2021. Jouw broer zou dan naar huis zijn gekomen, waarna hij na enkele maanden is overleden (CGVSII, p.5-6). Tijdens deze periode zat hij thuis, was hij heel de dag aan het kaarten en rookte hasjiesj (CGVSII, p.6). Gezien jouw broer na de machtsovername huiswaarts keerde, is het wel erg merkwaardig dat jij niet wist waarom hij dan gestopt was met werken en ineens thuis zat (CGVSII, p.7). Nogmaals herhaal jij dat je nog klein was en je niet zo'n contact had met je broer. Hij vertelde je niet alles over zijn situatie en over de situatie van het land, zo voeg je toe. Jij speculeert dat zij je mogelijks niets hebben verteld over de machtsovername om je geen angst aan te jagen (CGVSII, p.7). Ook deze verklaringen kunnen allerm minst overtuigen. Zo moge men verwachten dat aan jou wordt uitgelegd waarom je broer binnenshuis blijft om enige problemen met de Taliban te vermijden. Gevraagd of er dan iets was veranderd aan je dagdagelijks leven na de machtsovername, verklaar je niets te hebben opgemerkt. Enkel de baardgroei van je vader is je bijgebleven, alsook dat jullie naar de moskee en de madrasa dienden te gaan. Je verduidelijkt dat als de Taliban jou buiten zouden zien op straat tijdens het gebed, ze je zouden slaan of straffen (CGVSII, p.7). Nogmaals keer jij je kar. Uit deze verklaringen blijkt immers dat de Taliban

wél naar je dorp kwamen en van het ene moment op het andere hun regels oplegden (CGVSII, p.8). De verklaringen omtrent jouw tijdlijn meer bepaald omtrent de machtsovername, jouw broers thuiskomst en overlijden, en je vertrek uit Afghanistan - draaien met de wind. Ook de vaststelling dat jouw broer simpelweg huiswaarts kwam, thuis bleef maar jij niet op de hoogte was van de machtsovername en de problemen die jouw broer hierdoor riskeerde met de Taliban, kan allerm minst serieus genomen worden.

Hoewel er in deze beslissing niet getwijfeld wordt aan jouw herkomst (CGVSII, p.8-10 & p.18-20), dient het CGVS de concluderen dat jij geen zicht wenst te bieden op het tijdstip van jouw vertrek en de redenen hiervoor. De tegenstrijdige verklaringen over jouw tijdlijn, bevestigen bovendien nogmaals dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw relaas.

Jij haalt overigens aan dat je tot de minderheidsgroep van de Oezbeken behoort en dat hiermee ook rekening moet worden gehouden (vragenlijst CGVS, opgesteld door een medewerker van de DVZ, vraag 7c & CGVSI, p. 19). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde je dat jullie als Oezbeken een heel leven lang worden onderdrukt, zowel in Afghanistan als in België. Zo werd je in Afghanistan vaak geslagen (vragenlijst CGVS, opgesteld door een medewerker van de DVZ, vraag 7c). Je vertelt ook dat Pashtouns jullie niet leuk vinden en dat zij slechte dingen zeggen over/tegen jullie (CGVSI, p.19). Verder verwijst jij naar het gebruik dat elk huis één persoon moet opgeven als Talib en dat de Taliban tegen jullie zijn omdat jullie onder leiding van Dostum tegen hen hebben gevochten (CGVSI, p.19). Jouw advocaat maakte na het eerste persoonlijk onderhoud nog enkele stukken over betreffende deze discriminatie (zie administratief dossier d.d. 27 november 2023). Wanneer tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verder wordt doorgevraagd naar jouw vrees omwille van jouw etnie, verklaar je dat Pashtouns minder modern zijn, gezien ze leven volgens de sharia, geen respect voor vrouwen hebben en vrouwen een hoofddoek moeten dragen. In jouw regio waren geen scholen. Je vader vertelde je ook dat Pashtouns zeiden dat jullie als Oezbeken het land dienden te verlaten om in Oezbekistan of een ander land te gaan wonen (CGVSII, p.10). Gevraagd of je zelf persoonlijk problemen hebt gekend omwille van jouw Oezbeekse etniciteit, kan jij je hier niets over herinneren en spreekt u enkel in bovenstaande algemeenheden. De Taliban kwamen wel naar jullie dorp en vroegen om brood, en als men weigerde werd men geslagen. Echter weet jij niet of dit dan te maken had met de etniciteit van de dorpelingen of dit een gangbare praktijk van de Taliban was (CGVSII, p.10).

Een louter algemene verwijzing naar jouw etniciteit volstaat verder niet om aan te tonen dat je in jouw land van herkomst zou worden vervolgd of een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze vrees dient in concreto te worden aangetoond. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, toegevoegd aan jouw dossier en te raadplegen op <https://euaa.europa.eu/publications/afghanistan-country-focus-0>, blijkt dat er wel sprake is van discriminatie ten opzichte van bepaalde etnische groepen, waaronder Oezbeken, maar blijkt niet dat er in Afghanistan sprake is van groepsvervolgning van alle Oezbeken op basis van hun etnie. De de facto talibanregering bestaat voornamelijk uit Pashtoun maar toch werden er ook enkele Oezbeekse (vice) ministers aangesteld. Er zijn geen aanwijzingen dat de Taliban een beleid voert dat specifiek tegen Oezbeken gericht zou zijn. Bovendien, aangezien je geen zicht biedt op jouw werkelijke vertrekdatum (zie supra), maak je ook niet concreet aannemelijk dat je een vrees dient te koesteren op basis van jouw etniciteit. Het is bijgevolg aan jou om specifieke redenen aan te brengen waarom jij wel een nood aan internationale bescherming zou hebben. Je blijft hierbij in gebreke.

Het CGVS wijst er voorts op dat jij in Afghanistan kan rekenen op een ondersteunend familiaal netwerk. Jij stelt dat jullie gezin bij een maternale oom verblijft, iets wat je van je ouders vernam tijdens een telefoongesprek dat je met hen had via de telefoon van jouw paternale oom F. A. (...) in België (CGVSI, p.9 & CGVSII, p.11). Je bent niet zeker of ze bij je oom A. (...) of bij je oom M. (...) zijn. Sindsdien heb je hen niet meer gesproken, gezien zij de telefoon niet meer opnamen en ze niet meer online kwamen (CGVSI, p.10).

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stel je dat het laatste contact met je familie in Afghanistan van voor jouw verblijf in Turkije dateert (CGVSII, p.11). Gewezen op je vorige verklaringen dat je hen nog sprak bij aankomst in België (cfr supra), geef je aan je niet meer goed te herinneren of je hen effectief sprak na aankomst in België of niet (CGVSII, p.12). Je voogd geeft aan dat hij je oom in België sprak, die hem wist te vertellen dat hijzelf geen contact heeft met je familie in Afghanistan (CGVSII, p.12). Hoe dan ook, uw verklaringen zijn niet rechtlijnig.

Echter kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij de acties die je ondernam om jouw familie alsnog te contacteren. Gezien jij op regelmatige basis contact hebt met je paternale oom, die hier in België vertoeft, moge men verwachten dat jij met zijn hulp al het mogelijke doet om jouw familieleden te kunnen bereiken of te lokaliseren – het belang van contact tussen jou en je familie zouden disputeren tussen je oom en je vader wel mogen overstijgen (CGVSII, p.12). Des te meer gezien meerdere familieleden nog in Afghanistan verblijven. Dat jij als enige actie (van jouw kant uit) soms aan je paternale oom vraagt of hij contact heeft met jouw familie, kan men moeilijk serieus nemen (CGVSI, p.10). Dat je daarenboven niet alle middelen benut,

mits hulp van jouw oom of anderen, om je familieleden op te sporen, en indien nodig mensen uit het dorp poogt te contacteren of gebruik maakt van Facebook, sociale media of één van de vele andere communicatiemiddelen, doet vermoeden dat jouw verklaringen hieromtrent niet waarachtig zijn en je bewust geen duidelijkheid wenst te scheppen over de 'whereabouts' van jouw familie.

Daarbij stipt het CGVS aan dat jij aangeeft Facebook niet te gebruiken en jouw voogd verklaart jou te hebben gewaarschuwd voor het gebruik van digitale en sociale media (CGVSI, p.10). Echter gebruik jij wel 'Instagram' en 'Snapchat', wat dan toch de wenkbrauwen doet fronsen. Daar komt nog bij dat je geen concrete afspraken zou hebben gemaakt met jouw vader omtrent je reis en jullie toekomstig contact hoewel hij je wel het volgende zou hebben gezegd: "Het gaat goed met ons, je moet je geen zorgen maken. Je moet enkel denken aan wanneer je ons naar daar kan brengen, of waar je woont." (CGVSI, p.11). Op de vraag of ze jou hebben ingelicht over hun plannen in de toekomst, stel je van niet. Je vader zei slechts dat "je moet werken" en "je moet ons naar Iran, naar Pakistan of Europa brengen" (CGVSI, p.11). Dat jij ondanks deze 'opdracht' geen manier hebt gevonden en/of geen afspraken hebt gemaakt om elkander, op welke manier ook, te kunnen bereiken, komt niet geloofwaardig over.

Jouw voogd verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud dat jullie nieuwe informatie hebben verkregen van het Rode Kruis dat men jouw familie niet in het dorp heeft gevonden (CGVSI, p.12). Hij legt na het tweede persoonlijk onderhoud een stuk neer van jouw dossier bij Restoring Family Links van het Rode Kruis (zie documenten). Hierin staat genoteerd dat jouw foto op Trace the Face werd geplaatst en dat het Rode Kruis team in Afghanistan ter plaatse is geweest maar niemand in de buurt van de woonst jouw familie kende of nieuws heeft. Het CGVS stipt hierbij aan dat jij op het betreffende document niet als M. H. A. (...) genoteerd staat, maar er door het Rode Kruis verwezen wordt naar 'M. G. A. (...)' (zie documenten). Hier kunnen allereerst vraagtekens bij worden geplaatst. Daarnaast baseert het Rode Kruis zich op verklaringen die jij aflegt, waardoor jij aldus de opsporing van het Rode Kruis kan beïnvloeden. Ook de WhatsApp berichten van de foto van een deur, jouw deur volgens je verklaringen, kunnen de vaststellingen van het CGVS niet ombuigen. Berichten op WhatsApp zijn immers louter persoonlijke verklaringen van derden. Bovendien is het wel erg merkwaardig dat het Rode Kruis stelt dat niemand uit de buurt je familie kende maar dat jij wél een buurtbewoner ter plaatse kon sturen die je familie kent en naar je woning zou zijn gegaan (p.18 & zie documenten). Gezien je ongeloofwaardige verklaringen omtrent het verloren contact met je familie, kan er aldus weinig waarde worden gehecht aan dit stuk aangezien het Rode Kruis niet garant kan staan voor de authenticiteit van de informatie die jij hen zou hebben gegeven als basis voor hun zoekactie.

Tot slot verwijst het CGVS nog naar het motief verwestering opgeworpen binnen het kader van jouw verzoek om internationale bescherming.

Er moet hieromtrent allereerst worden vastgesteld dat jij tot 14-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Jij stelt dat je tijdens de periode dat je in Afghanistan leefde op de velden werkte, met vrienden speelde en naar de mullah ging (CGVSI, p.8). Bijgevolg dient besloten te worden dat jij door jouw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij jouw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat jij, na een verblijf van ongeveer tweeënhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn geraakt van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Ten tweede heb je ook nog een netwerk in jouw regio van herkomst (zie supra) dat jou kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij jij je desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de Taliban. Dat jouw familie intussen niet meer ter plekke zou zijn, is een element dat bovenstaand wordt betwist.

Ten derde haal jij in je eerste persoonlijk onderhoud aan dat je gewend bent aan het leven hier in België, dat je hier naar school gaat, dat je in een bakkerij werkt en soms als kapper werkt in het opvangcentrum (CGVSI, p.7-8). Tijdens je tweede persoonlijk onderhoud vertel je dat je nog steeds naar school gaat, dat je stage loopt en dat je graag modellenwerk wilt doen (CGVSI, p.13). In je vrije tijd doe je aan voetbal, ga je soms op uitstap naar Brussel of Antwerpen, sport jij en spreek je af met je vriendin. Jij spreekt ook nog af met je intussen ex-collega's van de bakkerij (CGVSI, p.14-15). Jij wenst in de toekomst graag in België te wonen en te werken (CGVSI, p.22). Daarnaast wil je graag de wereld rondreizen en nieuwe culturen ontdekken, alsook je muziek carrière opstarten (CGVSI, p.15-17). Dat jij stelt dat je in Afghanistan geen instrument zou mogen bespelen of niet zou mogen rappen of zingen, merkt het CGVS op dat het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut is. Het vormt op zich geen inbreuk op fundamentele grondrechten en vrijheden.

Je vertelt ook dat je naar de discotheek gaat, rookt en alcohol consumeert, waardoor jij niet meer zo vaak gaat bidden; na het drinken van alcohol mag je veertig dagen niet bidden, zo vertel je tijdens je eerste onderhoud, en dus kom je om die reden ook niet meer aan bidden toe (CGVSI, p.24). Tijdens je tweede

persoonlijk onderhoud vertel je dat je tijdens de ramadan een week niet hebt gevast, maar dat je de dag na je persoonlijk onderhoud terug zou beginnen. Jij gaat één keer per maand naar de moskee. Jouw schooluren laten je niet toe vaker te gaan (CGVSII, p.14). Echter kan jij niet in concreto duiden waarom jij, momenteel een moslim die minder praktiseert dan voordien, je niet zou kunnen aanpassen bij een terugkeer naar Afghanistan en/of op welk manier de Taliban te weten zouden komen dat jij in België minder hebt gebeden dan in Afghanistan het geval zou zijn. Bovendien is er geen enkele reden te bedenken waarom jij dan toch niet opnieuw het gebed zou doen ipv. 40 dagen te wachten, ook al zou je en keer alcohol hebben gedronken.

Hoewel jij je wil tot integratie aantoonst, geef je evenwel onvoldoende persoonlijke invulling aan de voorgehouden (gepercipieerde) verwestering en maak je niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden. De aangebrachte elementen geven aan dat jij je hebt aangepast aan de omstandigheden van jouw verblijf in België in het kader van je lopende procedure om internationale bescherming, maar je toont aldus niet aan dat jij je een bepaalde levensstijl hebt eigen gemaakt waardoor er in jouw hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die niet te verenigen is met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verwees jij naar je partner genaamd A. (...) (CGVSI, p.8-9). Het CGVS stipt hierbij aan hoewel jullie volgens jouw verklaringen vaak contact hadden, jij haar familienaam niet kon noemen wat toch enige vraagtekens bij (de ernst van) die relatie plaatste (CGVSI, p.23). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud vertel je over je nieuwe partner C. (...), waar je sinds zeven of acht maanden een relatie mee hebt (CGVSII, p.14). Jullie zien elkaar een keer per week of een keer per twee weken. Soms blijf jij bij haar slapen. Je kent haar familie intussen (CGVSII, p.14 & zie documenten). C. (...) is van Turkse herkomst en jullie spreken Turks, Frans of Engels met elkaar. Bij een terugkeer naar Afghanistan vrees jij dat je niet met jouw vriendin kan uitgaan (CGVSII, p.15). In de toekomst willen jullie graag een auto kopen samen, de wereld rondreizen, een huis kopen, trouwen en misschien een gezin stichten (CGVSII, p.16-17). Jij legt video's en foto's van jezelf met C. (...) en haar familieleden neer, alsook een steunbrief van de vader van C. (...) (zie documenten). Wanneer je gevraagd wordt naar de reactie van je familie op jullie relatie, stel je dat je oom in België haar nog niet heeft ontmoet, maar dat dit binnenkort wel zal gebeuren. Je verwacht geen problemen, gezien C. (...) een moslima is (CGVSII, p.17). Uit het loutere feit dat jij en prille relatie hebt met C. (...) kan als dusdanig echter niet worden besloten dat je verwesterd gedrag vertoont dat is gebaseerd op een godsdienstige of politieke overtuiging die voor jou bijzonder belangrijk is om je identiteit of morele integriteit te behouden. Jij toont niet aan dat je door deze relatie specifiek blootgesteld wordt aan westerse waarden en normen en een andere kijk hebt geïnternaliseerd op relaties buiten het huwelijk en traditionele genderrollen.

Waar jij verwijst naar je alcoholconsumptie en je rookgedrag (CGVSI, p.19), moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde kan worden afgeleid. Het afzweren van dergelijke zaken kan bezwaarlijk als een vorm van vrijheidsberoving worden beschouwd. Jij verwijst overigens naar jouw kledingstijl en je haarsnit. Verder verklaar je dat leven in Afghanistan voelt als leven in een gevangenis. Je verwijst ook naar mogelijke toekomstige kinderen die geen goede toekomst zouden hebben in Afghanistan (CGVSII, p.15). Het gaan naar discotheek, het dragen van bepaalde kledij en een bepaalde haarstijl rechtvaardigen evenmin internationale bescherming. In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. Je toont op geen enkele manier aan dat scheren van je baard, je kledingstijl en uitgaan deel uitmaakt van of dermate fundamenteel zijn voor je identiteit of morele integriteit dat er van jou niet mag verwacht worden dat je deze elementen opgeeft indien je hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heb je aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van je politieke of religieuze overtuiging. Voorts stipt het CGVS nog aan dat indien je integratie een element is dat kan leiden tot een verblijfsrechtelijke status, je u hiervoor tot de geëigende procedure dient te wenden (9bis).

Wat betreft je vrees voor de toekomst van je kinderen, merkt het CGVS op dat dit te hypothetisch is van aard waardoor dit evenmin tot een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde kan leiden.

Daar waar kan worden aangenomen dat jij tijdens jouw verblijf in België kennis hebt gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toon je evenwel nergens concreet aan dat jij deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd hebt, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van jouw identiteit en morele integriteit en dat van jou niet meer zou kunnen worden verwacht dat jij er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toon jij in concreto aan dat je gedurende jouw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die je moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor jij bij een terugkeer

naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Tot slot blijkt uit voorgaande vaststellingen dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar je land van herkomst (cfr supra).

Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door jou ingeroepen asielmotieven. Bijgevolg kan je niet als vluchteling worden erkend.

De door jou neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande beoordeling van het CGVS niets wijzigen. De kopie van je 'taskara' (Afghaans identiteitsdocument) is louter een aanduiding van je identiteit, wat in deze beslissing niet onmiddellijk betwist wordt. Voor de kopie van de 'taskara' van je broer geldt hetzelfde. Wat betreft de kopieën van documenten die refereren naar jouw broers werkzaamheden (het legerboekje van je broer, vijf foto's van jouw broer tijdens zijn werk), moet worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn werkzaamheden en de daaropvolgende problemen. Daarenboven hebben deze stukken geen enkele bewijswaarde aangezien het slechts kopieën, en geen originelen betreffen. De bewijswaarde van kopieën is sowieso beperkt gelet op het gemakkelijk te manipuleren karakter ervan, des te meer wanneer het dan ook nog foto's betreffen. De drie foto's van Afghanistan betreffen louter gebouwen en een jongen van het dorp, niets meer en niets minder. Deze stukken kunnen geenszins aanzien worden als een bewijs van de door jou aangehaalde vluchtelementen.

De stukken die verwijzen naar jouw leven in België (video's, foto's, werkcontract, stagecontract, NAFTA traject CLB, steunbrieven) tonen evenmin aan welke problemen jij zou hebben gekend in Afghanistan. Jouw leven in België werd bovenstaand reeds besproken. Ook het medisch attest en de foto's van je verwondingen die jij hebt opgelopen in België kunnen aan bovenstaande appreciatie niets wijzigen. Deze gebeurtenis is erg jammerlijk en wordt niet betwist (NPO, p.19), doch toont dit niet aan welke problemen jij zou hebben gekend in Afghanistan. Dat geldt evenmin voor je medisch attest omtrent slaapproblemen, waarin wordt genoteerd dat jij tot 1 juli 2024 vier maal naar de dokter ging voor de medicatie trazodone voor een betere slaap en emotieverwerking. Deze begeleiding werd stopgezet en zegt aldus niets over jouw huidige gezondheidstoestand. Er kan geen gegronde vrees bij terugkeer in jouw hoofde worden afgeleid uit deze stukken.

Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

Tot slot verwijst het CGVS naar onderstaande uiteenzetting wat betreft een deel van de stukken die jij neerlegde bij de RvV, namelijk het mailverkeer met de Afghaanse ambassade, een attest van de Afghaanse ambassade, algemene info van UNHCR, mailverkeer met JCAM, info van Asylos en Landeninfo.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024 CG_AFG_Final.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024	CG_AFG_Final.pdf)) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel

beperkt dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Jij laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in

wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak *M.S.S.* en in de zaak *Sufi en Elmi* (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsvername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...). Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), *M'Bodj t. Belgische Staat*, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging

die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif.pdf), de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf), de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de

wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Jij toonde evenmin aan dat jij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij jij niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is

het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan en ook in 2024 bleef het aantal gedwongen repatriëringen zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of

uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Voor een uiteenzetting omtrent jouw persoonlijke omstandigheden wat betreft verwestering verwijst het CGVS naar bovenstaande argumentatie.

Daar waar kan worden aangenomen dat jij tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toon jij evenwel nergens concreet aan dat jij deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van jouw identiteit en morele integriteit en dat van jou niet meer zou kunnen worden verwacht dat jij er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toon jij in concreto aan dat jij gedurende jouw verblijf in België kenmerken of gedragingen hebt ontwikkeld die jij moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor jij bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat jij niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat jij een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat jij niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat jij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/1, § 4, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: koninklijk besluit van 11 juli 2003), van de artikelen 20, 21 en 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 2, 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 10, derde lid, b), van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker gaat vooreerst uitgebreid in op de problemen die de aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht uit Afghanistan en wijst daarbij (onder meer) aan de hand van landeninformatie op het risico dat hij loopt als familielid van een lid van de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten.

Vervolgens voert verzoeker een uitgebreid betoog over het hoger belang van het kind en de beschermingsnood.

Daarna wijst verzoeker op de problemen in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn profiel en de normoverschrijding in hoofde van de taliban. Hij gaat daarbij uitvoerig in op zijn etniciteit als Oezbeek, zijn visie op vrouwenrechten, zijn leven in België, zijn visie op religie en zijn leeftijd, de duur van zijn verblijf in een westers land en zijn lange afwezigheid uit Afghanistan.

Hierna zet verzoeker de verplichtingen van de asielinstanties *qua* onderzoek uiteen. Hij geeft daarbij een theoretische uiteenzetting over de samenwerkingsplicht. Volgens hem schendt de adviseur de samenwerkingsplicht en de eigen onderzoeksplicht door de risico's bij terugkeer naar Afghanistan niet samen met hem na te gaan in termen die hij zelf ook kan begrijpen. Hierna voert verzoeker nog een theoretisch betoog over de verplichtingen van de asielinstanties *qua* landeninformatie en gaat hij uitgebreid in op het algemeen gebrek aan informatie omwille van de situatie in Afghanistan. Hij uit daarbij kritiek op de inschatting van het risico voor terugkeerders uit het Westen door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) en op de bronnen waarop het CGVS zich beroept om dit risico te beoordelen. Verzoeker wijst ook op het onduidelijk wettelijk kader en de onvoorspelbaarheid van de inbreuken op de regelgeving van de taliban.

Daarna gaat verzoeker in op de risico's voor Afghanen ten gevolge van een terugkeer uit Europa als afgewezen asielzoeker. Wat dit betreft wijst hij erop dat het uitgangspunt van de risicobeoordeling de effectieve terugkeer dient te zijn en dat de correcte risicogroep afgebakend en geïdentificeerd dient te worden. Hij wijst tevens op de gelijkenissen en verschillen met de situatie van *Al-Shabaab* in Somalië. Hij voert ook een theoretisch betoog over de kwalificatie van de vrees en de vervolgingsgrond en bespreekt het risico bij de terugkeer en de toegang tot het Afghaans grondgebied en de herkomstregio, het risico bij en na vestiging in het gebied van herkomst en het risico op onmenselijke en vernederende behandelingen en mishandeling als sanctie.

Bij het verzoekschrift worden een e-mail van verzoekers raadsman (stuk 2), een brief van de coördinator van de OKAN school (stuk 3), een verklaring van een OKAN coach (stuk 4), verschillende foto's (stukken 5, 15, 16 en 17) en filmpjes (stukken 6, 7 en 8), verschillende getuigenverklaringen (stuk 9), een aanmeldingsfiche (stuk 10), een verslag van HTO vzw Oranjehuis (stuk 11), een aanvraagformulier voor een Time-Out (stuk 12), twee brieven (stukken 13 en 20), een Tracing-formulier van het Rode Kruis (stuk 14), een arbeidsovereenkomst (stuk 18) en een schoolattest (stuk 21) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Op 2 juni 2026 legt verwerende partij overeenkomstig het toen geldende artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin zij refereert aan het rapport “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van EUAA van 4 november 2022, aan het rapport “*Afghanistan Security Situation*” van EUAA van augustus 2022, aan de “*Afghanistan Country Focus*” van EASO van januari 2022, aan de “*Afghanistan Country Focus*” van EUAA van december 2023, aan de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van mei 2024, aan het rapport “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van EUAA van augustus 2022, aan het “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van EASO van augustus 2020, aan het rapport “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van EUAA van augustus 2022, aan het rapport “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van UNAMA van juni 2023, aan de COI Focus “*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*” van 14 december 2023, aan het rapport “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van EUAA van 2 februari 2024, aan de “*Afghanistan Country Focus*” van EUAA van november 2024, aan de “*Afghanistan Country Focus*” van EUAA van januari 2026 en aan het rapport “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van EUAA van 27 maart 2026.

2.2.2. Bij een op 5 juni 2026 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker overeenkomstig het toen geldende artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet loonfiches (stuk 1), een pleegzorgattest (stuk 2), foto's ter staving van zijn werk en van zijn relatie (stukken 3 en 6), twee getuigenissen van zijn vriendin (stukken 4 en 7), de verblijfskaart van zijn vriendin (stuk 5) en een stagecontract van zijn vriendin (stuk 8).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adviseur beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Landeninformatie

Verzoeker klaagt in zijn verzoekschrift een gebrek aan objectieve en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan aan. In dit verband verwijst hij ook naar de “*Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan - Update I*” van UNHCR van februari 2023, waarin wordt opgeroepen om Afgaanse onderdanen voorlopig niet terug te sturen naar Afghanistan. De Raad wijst er vooreerst op dat verwerende partij bij aanvullende nota van 2 juni 2025 de beschikbare objectieve landeninformatie geactualiseerd heeft en heeft aangevuld.

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Doch blijkt duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteerd door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven gebruik gemaakt van informatie afkomstig van zowel gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming te analyseren.

Dat UNHCR in het kader van een intervisie van Nansen heeft verklaard vast te houden aan zijn standpunt van februari 2022 omdat er te weinig informatie voorhanden zou zijn om een duidelijk beeld te krijgen van de

situatie in Afghanistan, zoals verzoeker aanvoert in zijn verzoekschrift, neemt niet weg dat de Raad in zijn beoordeling rekening houdt met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek. Het volstaat echter niet dat verzoeker deze pijnpunten nogmaals benadrukt, zonder *in concreto* aan te tonen dat de gehanteerde landeninformatie niet zou toelaten om over te gaan tot de beoordeling van beschermingsverzoeken van Afghaanse onderdanen.

De Raad herinnert er verder aan dat zowel de richtlijnen van UNHCR als de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van EUAA niet bindend zijn. Artikel 11, derde lid, van de Verordening 2021/2303/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2021 inzake het Asielagentschap van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening nr. 439/2010/EU houdt wel de volgende verplichting in:

“Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming houden de lidstaten rekening met de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren, onverminderd hun bevoegdheid om te besluiten op individuele verzoeken om internationale bescherming.”

Ten slotte merkt de Raad op dat de richtlijnen van UNHCR en de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van EUAA de asielinstanties niet ontslaan van hun verplichting om, conform artikel 46, § 3, van de richtlijn 2013/32/EU over te gaan tot een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden. De Raad zal zich bij de actuele beoordeling van de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming laten leiden door de meest recente landeninformatie, *in casu* bestaande uit diverse bronnen, die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt en die hem door beide partijen wordt aangereikt. Verzoekers verzoek wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst, alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door verzoeker zelf. Bovendien betreft het de beoordeling van de situatie in het land van herkomst van verzoeker zoals deze bestaat op het ogenblik van het vellen van het onderhavige arrest. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt namelijk in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. *In casu* dient te worden vastgesteld dat zowel verzoeker als verwerende partij een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde landenrapporten, informatie en persartikels aanleveren die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen.

In tegenstelling tot wat verzoeker doorheen zijn kritiek in het voorliggende verzoekschrift tracht te laten uitschijnen, oordeelt de Raad dat er te dezen en op heden wel degelijk actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorhanden is die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in verzoekers land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming.

De schending van artikel 10, derde lid, b), van de richtlijn 2013/32/EU en van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

2.3.3. Beoordeling in het licht van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Afghanistan, te vrezen dat hij zal moeten werken voor de taliban of dat de taliban hem zullen vermoorden omwille van het werk van zijn broer als soldaat bij de voormalige Afghaanse overheid, zijn Oezbeekse etniciteit of zijn verblijf in België.

De Raad wijst er wat dit laatste betreft op dat uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de taliban de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan hebben opgeschort en dat er een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* werd aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2026, p. 23 en 26). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de *sharia* (*ibid.*, p. 26).

Politieke partijen zijn verboden waardoor er geen ruimte is voor politieke oppositie en de ‘*civic space*’ is zeer beperkt, zo niet gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd en critici worden gearresteerd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de ‘legitieme heersers’ verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Vele opposanten hebben het land verlaten of zijn ondergedoken. Om de strenge leefregels van de zeer strikte interpretatie van de *sharia* door de taliban te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht en gebruikt ze daartoe ook het ‘*Taliban General Directorate of*

Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023, p. 24, en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2026, p. 21). Ondanks het beperkt aantal handhavers van het MPVPV, hebben vele Afghanen zich aangepast door zelfregulering, sociale druk en toezicht vanuit de gemeenschap (familieleden, religieuze leiders en burens), teneinde confrontaties met handhavers van het MPVPV te vermijden. Er zijn talrijke meldingen van mishandeling, openbare lijfstraffen en andere vormen van wrede of vernederende behandeling.

De taliban streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en *madrassa's* over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2026, p. 32-34).

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto*-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin enerzijds een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd en anderzijds de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van november 2024, p. 30 en 34-44, en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2026, p. 34-42). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsvername bestonden en ook reeds afgedwongen werden. In het bijzonder wat betreft '*zina*' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152: Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", 15 juni 2022, in EUAA, "*Afghanistan security situation*" van augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de *online* activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, "*Afghanistan, Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24, EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023, p. 20, EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van november 2024, p. 25, en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2026, p. 23). In september 2025 sloten de taliban de toegang tot internet in heel Afghanistan af, volgens sommige bronnen om 'immorele inhoud' te bestrijden (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2026, p. 22). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, "*Afghanistan, Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*" van augustus 2022). Er zijn ook talibanaanhangers *online* actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto*-regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan.

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of als op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan (voetnoot 476: TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 december 2021, in EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*" van augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten en intellectuelen – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale *Pashtou*-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*" van augustus 2022, p. 50-51). Nochtans hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren. Hoge taliban-functionarissen riepen de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt voorts dat voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat tot september 2025 zes miljoen Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2026, p. 46-47). Er wordt vastgesteld dat het voor vele Afghanen, mede gelet op de precaire humanitaire situatie in het land, moeilijk is om te (her)integreren in Afghanistan wanneer zij er niet (meer)

over een sociaal netwerk beschikken. Terugkeerders zonder sociaal netwerk in Afghanistan worden soms als buitenlanders beschouwd, onder meer door het hebben van een ander accent, andere kleding en ander gedrag. Een aanpassing aan de nieuwe regels en normen onder het huidige talibanregime is nodig om stigmatisering te vermijden (*ibid.*, p. 48-49). De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. In juli 2025 stuurde Duitsland nogmaals 81 Afghanen gedwongen terug. Oostenrijk stuurde in oktober 2025 één Afghaanse man terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens *Der Spiegel* werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden (*ibid.*, p. 50).

Het rapport "*Focus Afghanistan. Return from abroad*" van het Zwitserse Staatssekretariat für Migration (hierna: SEM) van 14 februari 2025, waarnaar in de "*Afghanistan Country Focus*" van EUAA van januari 2026 wordt verwezen, handelt specifiek over terugkeerders. Het SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt van uitgegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de *de facto* overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, zoals voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidstroepen en mensenrechtenactivisten, maar dit zou niet systematisch gebeuren (SEM, "*Focus Afghanistan. Return from abroad*", p. 35-36). De *de facto* overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (*ibid.*, p. 37). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, "*Afghanistan, Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23 en 38, in EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*" van augustus 2022, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*" van augustus 2022, p. 51, en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2026, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die "*verwesterd*" zijn of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn of als verwesterd worden beschouwd. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij is verwesterd, dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering of overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals (onder meer) het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland).

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de "Country Guidance" van EUAA wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA, waaraan verwerende partij in haar aanvullende nota refereert, bijtreden (EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", mei 2024, p. 57-61).

Daargelaten de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn problemen met de taliban omwille van de tewerkstelling van zijn broer als soldaat bij de voormalige Afghaanse overheid, stelt de Raad vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker verklaarde dat hij op 31 oktober 2007 werd geboren (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 7, map 'Voorgaande verzoeken', stuk 7, map 'DVZ', Fiche 'Mineur étranger non accompagné', en 'verklaring DVZ', p. 6, vraag nr. 4). Deze verklaring wordt niet betwist. Hoewel in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt dat verzoekers asielrelaas tegenstrijdigheden bevat omtrent de tijdlijn van zijn verhaal, kan worden aangenomen dat verzoeker niet ouder was dan 14 jaar toen hij Afghanistan verliet. Verzoeker kwam immers op 14-jarige leeftijd België binnen. Op 14 oktober 2022 diende verzoeker een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden. Er werd hem, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd toegewezen. Sindsdien verblijft hij onafgebroken op het Belgische grondgebied. Hij bevindt zich aldus minstens ongeveer vier jaar buiten Afghanistan en verblijft momenteel bijna vier jaar in België. Heden is verzoeker 18 jaar.

Hoewel verzoeker, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan heeft verbleven en dus in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen, heeft hij ook een groot deel van zijn tienerjaren, en dus een belangrijk deel van zijn vormende jaren, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht.

Tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde verzoeker dat hij (onder meer) Nederlands en Engels spreekt, dat hij al drie of vier maanden in een bakkerij in Boom werkt en dat hij OKAN-onderwijs volgt (adm. doss., stuk 7, map 'Voorgaande verzoeken', stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 27 november 2023, p. 7-8). Hij verklaarde ook dat hij naar een festival en vele discotheken is gegaan en dat hij naar een fitness gaat en eraan denkt om model of rapper te worden (*ibid.*, p. 22-24). Tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde verzoeker (onder meer) dat hij opnieuw naar een festival is gegaan, dat hij een stage gaat volgen bij een kapper, dat hij voetbalt, dat hij een (nieuwe) vriendin heeft en dat hij afsprekt met ex-collega's van de bakkerij waar hij gewerkt heeft (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 21 maart 2025, p. 4-5 en 13-15). Ter staving van dit alles legde verzoeker in de loop van de administratieve procedure fotokopieën neer van een arbeidsovereenkomst, van verschillende foto's en video's, van verschillende steunbrieven, van een stageovereenkomst, van een brief van de vader van zijn partner en van de identiteitskaart van zijn partner (adm. doss., stuk 5, map met 'Documenten'). In zijn verzoekschrift stelt verzoeker (onder meer) dat hij OKAN onderwijs volgde gedurende het schooljaar 2023-2024 en dat zijn coördinator op school lovend spreekt over zijn integratie en taalverwerving, dat hij tijdens het schooljaar 2024-2025 de opleiding 'Haarverzorging' volgde en zich graag verder wil bekwamen in dameskappen en manicure, wat "een niet-genderstereotype schoolkeuze (is) voor een Afghaanse jongen", dat hij een echte muziekliefhebber is en graag luistert naar Amerikaanse, Britse of Italiaanse rapmuziek, dat hij ook reeds naar een dansfestival ging waar hij volop danst en alcohol drinkt, dat hij graag uitgaat in België en hier reeds heel wat discotheken frequenteerde, dat hij in België ook een uitgebreid netwerk van vrienden heeft, dat hij in België reeds verschillende vriendinnetjes had en dat uit zijn verklaringen en handelingen duidelijk blijkt dat zijn visie op relaties en op de rol van vrouwen in de samenleving niet strookt met de maatschappijvisie van het huidige talibanregime en dat zijn leven in België zich kenmerkt door enerzijds een sterke wil om deel uit te maken van de samenleving hier en om gebruik te maken van de vrijheden die hij hier geniet, en door anderzijds de moeite die hij heeft om zich aan bepaalde regels te houden en impulsieve reacties wanneer hij hierop gewezen wordt. Wat dit laatste betreft, volgde hij reeds verschillende trajecten en maakte hij zo een persoonlijke groei door, aldus verzoeker. Ter staving van dit alles voegt verzoeker bij zijn verzoekschrift een brief van de coördinator van de OKAN school (stukkenbundel verzoeker, stuk 3), een verklaring van een OKAN coach (*ibid.*, stuk 4), verschillende foto's (*ibid.*, stukken 5, 16 en 17) en filmpjes (*ibid.*, stukken 6, 7 en 8), verschillende getuigenverklaringen (*ibid.*, stuk 9), een aanmeldingsfiche (*ibid.*, stuk 10), een verslag van HTO vzw Oranjehuis (*ibid.*, stuk 11), een aanvraagformulier voor een Time-Out (*ibid.*, stuk 12), een brief van zijn voogd (*ibid.*, stuk 13), een arbeidsovereenkomst (*ibid.*, stuk 18) en een schoolattest (*ibid.*, stuk 21). In zijn aanvullende nota stelt verzoeker dat hij zeer recent meerderjarig werd en ondertussen voltijds begon te werken als kapper in een kapsalon, dat hij nog steeds bij zijn oom woont, dat er pleegzorg werd opgestart, dat zijn oom hem verder wegwijs maakt in de Belgische maatschappij, dat hij nog steeds samen is met zijn vriendin C., die geen *hijab* draagt en uit een progressief gezin komt, en dat het voor hen en de ouders van zijn vriendin geen enkel probleem vormt dat zij de Afghaanse tradities niet volgden en niet religieus gehuwd

zijn. Ter staving hiervan voegt hij bij zijn aanvullende nota loonfiches (aanvullende nota verzoeker, stuk 1), een pleegzorgattest (*ibid.*, stuk 2), foto's ter staving van zijn werk en van zijn relatie (*ibid.*, stukken 3 en 6), twee getuigenissen van zijn vriendin (*ibid.*, stukken 4 en 7), de verblijfskaart van zijn vriendin (*ibid.*, stuk 5) en een stagecontract van zijn vriendin (*ibid.*, stuk 8).

Door zijn scholing en werk, zijn beheersing van een van de landstalen, zijn relaties en de vriendschappen die hij hier is aangegaan wordt verzoeker onmiskenbaar blootgesteld aan de diversiteit van de Belgische samenleving, die is gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid. Hoewel hij tot 14-jarige leeftijd in Afghanistan heeft verbleven en daaruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen, heeft verzoeker ondertussen ook al een groot deel van zijn tienerjaren – een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, aangezien deze als vormende jaren kunnen worden beschouwd – in België (en in Europa) doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, zelfs onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt. Verzoeker verblijft inmiddels al bijna vier jaar in België en de door hem bijgebrachte documenten geven aan dat hij zich integreert in de Belgische samenleving en dat hij met westerse waarden en opvattingen werd geconfronteerd. Zo hieruit als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat verzoeker zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt of totaal vervreemd is van de Afghaanse waarden en normen, is het niet ondenkbaar dat zijn deelname aan de Belgische samenleving via onder meer onderwijs, werk, zijn relatie en vriendschappen een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico verhoogt dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen. Er moet hierbij bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier en die reeds hoger werd besproken.

Gelet op het voorgaande acht de Raad het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer nu deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin verzoeker is opgegroeid, maar door de taliban, de huidige *de facto* overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd. Dit talibanbeleid is verder geëvolueerd en verscherpt, met name wordt een zuivering van de Afghaanse samenleving nagestreefd waarbij het land evolueert naar een theocratische politiestaat met zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die toezien op de regulering van het dagelijkse leven volgens de *sharia*, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Voorts wordt *in casu* niet betwist dat verzoeker behoort tot de Oezbeekse minderheid in Afghanistan. Hoewel uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier niet blijkt dat er in Afghanistan sprake is van groepsvervolging waarbij de taliban een beleid voeren dat specifiek tegen Oezbeken gericht is, blijkt wel dat er in Afghanistan sprake is van discriminatie ten opzichte van Oezbeken. Ook blijkt uit de landeninformatie dat etniciteit belangrijker is geworden in Afghanistan sinds de machtsovername door de taliban, waarbij de taliban Pashtun-gemeenschappen ondersteunen, wat onder meer leidt tot landconflicten met andere etnische gemeenschappen (EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*", mei 2024, p. 91). Er bestaat dan ook een risico dat verzoeker als Oezbeek bij terugkeer naar Afghanistan meer in de kijker loopt dan andere Afghanen.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, en meer specifiek verzoekers jonge leeftijd, zijn verblijf gedurende een groot deel van zijn tienerjaren in België, waar hij naar school is gegaan, werkt, een relatie heeft en vriendschapsbanden heeft opgebouwd en waarvan hij zich één van de landstalen machtig heeft gemaakt, en zijn Oezbeekse etniciteit, cumulatief beoordeeld, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en de precaire veiligheidssituatie in zijn provincie van herkomst, *in casu* Kunduz, met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van mei 2024 (p. 123) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. Het voorgaande wordt bevestigd in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van mei 2024 (p. 126).

2.3.4. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, alsook in de zin van vigerend artikel 3, 1) en 5), van de Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad. Deze verordening wijzigt niets aan wat voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn.

Er blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Verdrag van Genève van toepassing is.

2.3.5. De voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven niet verder te onderzoeken en te bespreken. Verwerende partij was verder afwezig ter terechtzitting en nam daardoor geen standpunt in met betrekking tot verzoekers aanvullende nota of andere elementen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juli tweeduizend zesentwintig door:

D. DE BRUYN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VANDEVORST, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VANDEVORST

D. DE BRUYN